

מ"ת 61007/06/23 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר קוצ'רוב

בית משפט השלום בקריות

מ"ת 61007-06-23 מדינת ישראל נ' קוצ'רוב(עציר)
תיק חיצוני: 263235/2023

לפני כבוד השופטת איילת השחר ביטון פרלה
מבקשת מדינת ישראל
נגד
משיב אלכסנדר קוצ'רוב (עציר)

החלטה

- ישנה מחלוקת בין הצדדים לגבי המענה לשאלות האם ישנן ראיות לכאורה לביסוס המיוחס למשיב בכתב אישום שהוגש נגדו, המייחס לו ביצוע עבירת תקיפת בת זוג וגרימת חבלה ממשית והאם ישנה עילה להורות על מעצרו.
- ביום 26.6.23 הגישה המבקשת את כתב האישום (להלן: ההליך העיקרי) ועמו בקשה להורות על המשך מעצרו של המשיב (להלן: הבקשה).
- המשיב יליד 1984, עולה חדש השוהה בארץ עם משפחתו כשלושה חודשים ומוחזק במעצר מיום 17.6.23.

האשמה המיוחסת למשיב:

- בכתב האישום נטען כי ביום 16.6.23, בשעה 23:59 בקירוב חזרו המשיב וגב' ל' ק' (להלן: נפגעת העבירה) זוגתו מזה כ-12 שנים ואם בתו הקטינה, מבילוי שהחל משעת אחר הצהריים, לביתם שברח' חשמונאים 36 קריית מוצקין במונית. עוד צוין כי קודם לחזרתם לבית שתו השניים "שתייה חריפה".

לפי הנטען לאחר הגעת המונית לכתובת ביתם יצא המשיב מהמונית, ניגש למקום מושבה של נפגעת העבירה משך אותה בכתפה והפילה ארצה. עוד ובעודה שכובה על הארץ רכן מעליה והכה אותה מכת אגרוף לראשה.

בהמשך לאמור, כך נטען, הרים המשיב את נפגעת העבירה, הכה אותה מספר פעמים באמצעות ידיו בפניה ובראשה וטלטל אותה בחוזקה עד שנפגעת העבירה נשמטה מידי ונפלה ארצה שוב. נטען כי לאחר האמור, בעט המשיב בגופה של נפגעת העבירה, טלטל אותה באמצעות ידיו והחל למשוך אותה לכיוון הבית.

לפי הנטען המשיב ביצע את המתואר לעיל שלא כדין, לעיני בתם הקטינה ושלא בהסכמת נפגעת העבירה.

עוד נטען כי לאחר מכן עלתה נפגעת העבירה במדרגות הבניין של הבית ובעת שעמדה על סף דלת הכניסה לבית, ללא כל סיבה נראית לעין, בעט המשיב באחוריה של נפגעת העבירה באמצעות רגליו.

צוין בכתב האישום כי כתוצאה ממעשי המשיב המתוארים לעיל נגרמה לנפגעת העבירה חבלה ממשית הכוללת המטומה תת עורית פרונטלית בראשה משמאל, בגינה פונתה לבית חולים רמב"ם ונזקקה לטיפול רפואי.

עתירת המבקשת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו:

5. בהסתמך על ההליך העיקרי הגישה המבקשת את הבקשה, בה נטען כי יש בידי המבקשת ראיות טובות להוכחת עובדות האישום ולכאורה יש בראיותיה לבסס את האשמה המיוחסת למשיב.

עוד נטען כי ראיות המבקשת כוללות הודעות עדי ראייה, מר אלמוג מימון (להלן: אלמוג) וגב' יובל מימון (להלן: יובל) שנחשפו לאירוע כעוברי אורח, ראו את יציאת המשיב ונפגעת העבירה מהמונית ואת מעשה התקיפה ובעקבות כך התקשרו למוקד 100; סרטון המתעד את עליית נפגעת העבירה במדרגות הבניין ואת בעיטת המשיב בנפגעת העבירה לפני כניסתה לבית; הקלטת שיחת עדי הראייה למוקד 100; תיעוד רפואי ובו תיאור חבלת הגוף שנגרמה לנפגעת העבירה; תיעוד מצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו בסמוך לקרות האירוע לבית ומצאו את נפגעת העבירה שרועה על מיטה ועם חבלות בפניה; הודאתו של המשיב בחקירתו הראשונה כי הרביץ לנפגעת העבירה בתרצו את המעשה על רקע היותה שיכורה ומאחר שאיבדה הכרה.

6. עוד נטען כי ישנה עילה להורות על מעצרו של המשיב המתבססת באמצעות חזקת המסוכנות הקבועה בסעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה מעצרים), התשנ"ו - 1996, בהיות העבירה המיוחסת למשיב עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות המשפחה, התשנ"א - 1996.

עילת המסוכנות, כך הוטעם בבקשה, מבוססת גם על נסיבות ביצוע העבירה לכאורה הכוללות נקיטת אלימות קשה כלפי נפגעת העבירה תוך גרימת חבלות ממשיות לגופה.

בבקשה צוין כי המשיב ללא רישום פלילי קודם אך התבקש לבחון נתון זה בזהירות בהתחשב בכך שנפגעת העבירה לא משתפת פעולה עם החקירה ומדובר בבני הזוג שעלו ארצה במרץ השנה, כך שאין למבקשת מידע באשר לטיב היחסים שבין השניים לפני אירוע האישום.

לדעת המבקשת בנסיבות אין חלופה למעצר ההולמת את תכליתו באופן שינטרל את הסכנה הנשקפת מהמשיב לשוב ולבצע מעשים דומים.

הואיל וכן, כך נטען בבקשה, עותרת המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

תגובת המשיב לבקשה:

7. מנגד, ב"כ המשיב ביקש לשחרר את המשיב ללא דיחוי תוך הדגשה כי השהות במעצר פוגעת במשיב פגיעה משמעותית.

לטענת ב"כ המשיב אין בראיות המבקשת כדי לבסס קיומו של סיכוי סביר להרשעה ומשכך חולק על קיומן של ראיות לכאורה.

לשיטתו פרשנות העדים והמבקשת את האירוע שגויה ויש לראות את אירוע האישום בדרך שונה מזו שהמבקשת תיארה אותו. חומר הראיות, כך נטען, תומך בגרסת המשיב ולפיה התנהגותו הוכתבה ממצבה של נפגעת העבירה שהייתה שתויה עד כדי איבוד הכרה.

ב"כ המשיב ביקש כי יושם אל לב כי אין מחלוקת שהנאשם ונפגעת העבירה חזרו מבילוי במהלכו שתו אלכוהול. עוד נטען כי מצבה ההכרתי של נפגעת העבירה הושפע משתיית האלכוהול עד כדי איבוד הכרה והמשיב, שהנו רופא במקצועו, הגיב למצבה וביקש לסייע לה ומה שנחזה כתקיפה אינו אלא ניסיון להעיר את נפגעת העבירה ולסייע לה לחזור להכרתה.

לטענת ב"כ המשיב יש לבחון את חומר הראיות בראי גרסת המשיב. לדעתו, אם יעשה כן ניתן יהיה לגלות כי יש לגרסת המשיב אחיזה ובסיס ראייתי אפשרי באופן המחייב קביעה כי אין בידי המאשימה ראיות לכאורה לביסוס עבירת תקיפה ולכל הפחות ישנה חולשה ראייתית משמעותית בראיות.

בכדי לתמוך את הנטען מפי, הפנה ב"כ המשיב לדיסק השחזור שנערך לאלמוג, להודעת הרופא אשר לא שוללת כי החבלה שהתגלתה על גופה נפגעת העבירה יכולה להיגרם מנפילה ולהודעותיהם של נפגעת העבירה וחברי בני הזוג שבילו איתם את אחר הצהריים.

ב"כ המשיב ביקש להבהיר כי עיקור ראיות המבקשת מצוי בקושי הראייתי, כך לשיטתו, בהוכחת יסוד ההסכמה ויסוד הניגוד לדין בעבירת התקיפה. עוד נטען כי גם יקבע כי ישנן ראיות לכאורה לביצוע עבירת תקיפה יש לראות בקושי הנטען כפוגם בעוצמת הראיות באופן המשפיע על ההכרעה בבקשת המעצר.

8. באשר לעילת המעצר נטען כי מדובר בבני זוג המנהלים שנים זוגיות נורמטיבית, עלו ארצה לאחרונה ועושים כדי להשתלב ולהיקלט בארץ. עוד נטען כי המשיב רופא במקצועו ללא מעורבות בפלילים בארץ ובארץ מוצאו והשהות במעצר קשה עבורו בשל תנאי המעצר וקשיי תקשורת על רקע אי ידיעת השפה העברית.

לדעת ב"כ המשיב שילוב נסיבות האירוע והקשיים הראייתיים עליהם הצביע עם מאפייני המשיב מחייבים מסקנה כי אין

עילה להחזקתו במעצר ובמהלך מעצרו לצורכי חקירה האמור נקבע מפורשות בהחלטת כב' השופט נווה.

הכרעה:

9. לאחר שעיינתי בבקשה ובתיק החקירה ושקלתי את כל הנטען לפניי שוכנעתי כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת עובדות האישום.

עוד שוכנעתי כי ישנה עילה להורות על המשך מעצר המשיב בשל סיכון ומסוכנות שלא ניתן בעת הזו לאמוד את מידתם.

אקדים להבהיר כי אין בידי להסכים עם המבקשת כי כל חלופה לא תהלום את תכלית המעצר דווקא בשל הנטען בבקשה כי אין בידיה פרטים על נסיבותיהם של בני הזוג וכן אין בעת הזו אינדיקציה לגבי נתונים שעשויים למתן את הסיכון או לחזקו.

אירוע האישום הוא כשלעצמו מקים סיכון ומסוכנות מסתברים, אך הערכת מידת הסיכון והמסוכנות על בסיס אירוע האישום והוא לבדו לא בהכרח תהא אותה הערכה אם תעשה על בסיס נתונים רחב יותר.

אקדים להעיר כי זאת הסיבה שמצאתי להיעזר בשירות המבחן כגורם מקצועי לפני בחינת חלופה למעצר.

נימוקי ההכרעה - ראיות לכאורה:

10. כאמור, שוכנעתי כי יש בידי המבקשת ראיות טובות להוכחת האשמה. הציר המרכזי של ראיות המאשימה אינו עדותה של נפגעת העבירה אלא עדותם של עדי הראייה אלמוג ויובל.

נפגעת העבירה ילידת 9.10.83 עולה חדשה ואם לילדה בת כשלוש וחצי המתגוררת עם המשיב. חומר החקירה מלמד כי התנהלותה של נפגעת העבירה באירוע הנטען ולאחריו לא כללה כל התנגדות למעשי המשיב, פליאה או תגובה. באותה גישה היא גם לא יזמה פניה למשטרה או לכל גורם לסיוע ואלמלא דיווח עדי הראייה לא היה נפתח הליך חקירה.

בהודעתה מיום 17.6.23 שעה 8:50 השיבה נפגעת העבירה לשאלה על אירועי ליל אמש "אני נפלת" (שם, ש' 4) ו"שום דבר לא קרה" (שם, ש' 6). הודעתה של נפגעת העבירה לוותה בבכי ולשאלות על חששה מפני המשיב השיבה כי אינה חוששת מפניו ומבקשת שישחררו אותו (שם, ש' 9, ש' 11). נפגעת העבירה דיווחה כי היא והמשיב שתו עם חברים קודם לכן אלכוהול וכן אישרה כי בחזרתה לבית הייתה שיכורה.

ניתן להבין את רמת שיתוף הפעולה של נפגעת העבירה בצורה הטובה ביותר בתשובתה לשאלה האם המשיב היה שיכור באומרה: "מה לומר כדי שישחררו אותו במהרה אני לוקחת על עצמי הכל אני רוצה שהכל יגמר במהרה תרשמו שאני נפלתי וזהו" (שם, ש' 47).

לדעתה של נפגעת העבירה היא אשמה וניתן היה שלא לייחס לעניין זה ערך ראייתי בהתחשב בשכרותה אך כאשר התבקשה להסביר זאת השיבה שהיא אשמה כי: "אולי אמרתי משהו לא בסדר" (שם ש' 73). בזיקה לאמור דיווחה בהודעתה הראשונה על ויכוח שהיה בינה לבין המשיב (שם, ש' 61), אך לא הרחיבה בנושא ומאוחר יותר שללה זאת.

גם בהמשך החקירה נפגעת העבירה שיתפה פעולה עם החקירה לשם תכלית אחת והיא שחרור המשיב ממעצר, תוך הצהרה כי אינה זוכרת את פרטי האירוע וכי לא הותקפה בידי המשיב.

11. אם כן, על מה התבססה המבקשת כאשר ניסחה את עובדות האישום ונסיבות האירוע?

אלמוג ויובל מסרו במשטרה הודעות ועיון בהן מלמד כי הן משלימות האחת את רעותה באופן המקיף סיכוי סביר להוכיח באמצעותן את מרבית עובדות האישום ולכל הפחות את תיאור מעשה התקיפה מעת יציאת בני הזוג מהמונית ולפני כניסתה לבניין. אוסיף כי לגבי יתר העובדות יש בידי המבקשת תיעוד חזותי של התקיפה על מפתן הדלת ותיעוד רפואי ועדויות גורמי הטיפול לגבי חבלות הגוף.

יובל תיארה את מעשה תקיפה ככולל אגרופים ובעיטות לראש, הטחת ראשה של נפגעת העבירה לרצפה, סטירות וניעור. עוד דיווחה כי במהלך הדברים נראה היה שהאישה איבדה הכרה. כאשר נשאלה אם בטוחה שראתה גבר מכה אשה ולא גבר מנסה להעיר אשה השיבה: "מכות מכות סטירות וברך לראש זה מזעזע גבר שמנסה להעיר אשה לא היה עם חבלות זעזוע מוח הוא קרע אותה מכות" (ראו הודעתה מיום 18.6.23 עמ' 2 ש' 24 - 26).

דיווחה של יובל על אפשרות כי נפגעת העבירה איבדה הכרה במהלך האירוע ובידודן של חלק מהפעולות שיובל תיארה שיש בהן לכאורה להתיישב עם גרסת המשיב (ניעור, משיכה ואף סטירת לחי) - אין בהם לדעתי כדי לערער את הסיכוי הסביר להרשעה. יובל דיווחה על התנהגות אלימה הכוללת פעולות שלא מתיישבות עם התכלית הנטענת של פעולות אלה, הרבה מעבר לשאלות הסבירות והמידתיות. אין צורך במומחיות לעניין זה והאמור בעל משנה תוקף כאשר מדובר במשיב שהנו רופא.

אלמוג ששהה עם יובל ברכבם ראה גם הוא חלקים נרחבים מהאירוע ובה בעת נחשף למראות באמצעות יובל שדיווחה למוקד 100 בזמן אמת את שרואה ממיקומה ברכב בו שהתה עם אלמוג.

ב"כ המשיב ביקש להצביע על סתירות בין העדויות, אך בבחינה לכאורית מדובר בדקויות שניתן להסבירן במיקום העדים והפעולות שביצעו אגב היחשפותם לאירוע.

יש לזכור כי ההכרעה הנדרשת בעת הזו היא בשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בוודאי ייתכנו מצבים בהם ניתן יהיה לערער את דרך הפרשנות של סיטואציה על ידי עדים באמצעות הראיות הגולמיות. לדוגמה, אם ישנן סתירות מהותיות

בגרסאות העדים שאינן מוסברות או פוטנציאל סביר כבר בשלב הלכאורי לפרשנות החלופית של המקרה. מצב הראיות בתיק החקירה אינו כזה.

מעבר להודעתה במשטרה, יובל התקשרה למוקד 100 ובזמן אמת דיווחה את שרואות עיניה. בשיחה המוקלטת יובל מסרה כי ראתה מישהי יוצאת מהמונית עם בן הזוג "וראיתי את הראש שלה נטרק ברצפה שהוא הוריד אותה נתן לה מכה בראש". יובל מסרה למוקד 100 כי הבחורה שרועה על הרצפה ונראה "שהוא עשה לה משהו נראה שהיא איבדה הכרה". עוד דיווחה כי לאחר מכן ראתה שהגבר מרים את הבחורה וכלשונה: "אבל איפה הילד הוא משאיר אותה לבד, ההה, הוא מרביץ לה הוא מרביץ לה, נראה לי היא צריכה אמבולנס היא לא מגיבה, היא צריכה אמבולנס אמא הוא מרביץ לה הוא מנער אותה... דחוף תישלח הוא קורע אותה מכות".

בשיחה שניה עם מוקד 100 הוסיפה יובל ומסרה: "הוא הרים אותה ולקח אותה אבל הוא קרע אותה מכות הרביץ לה דפק לה את הראש על הרצפה וניער אותה ונותן לה סטירות והם היו עם ילד קטן". יובל תיארה למוקד 100 בזמן אמת את שרואות עיניה כולל כניסת בני הזוג לבניין. לדבריה למוקד: "הם ירדו ממונית היא שכבה על הרצפה וילד צורח בעגלה והיא מחוסרת הכרה והוא פשוט הרביץ לה דפק לה את הראש ברצפה נותן לה סטירות ניער אותה".

תיאור האירוע באופן האמור מנתב את טענות ההגנה לכל היותר לבירור בהליך העיקרי ולא מאפשר ולו קביעה כי ישנה גריעה מעוצמתן של הראיות להוכחת עובדות האישום.

יתרה מזו, החומר הראייתי הגולמי סותר את הנטען מפי המשיב באשר למניעי התנהגותו הכוללים שימוש בידעיותו כרופא. אין לשלול אפשרות כי היה למשיב עניין לקרוא את נפגעת העבירה לסדר, על רקע שכרותה והתקשותו לסייע לה ובה בעת לדאוג בגפו לבתם המשותפת. ואולם - אין באמור כדי להקהות את סגולת הראיות שבידי המאשימה להוכחת יסודות העבירה במלואן לרבות היות המעשים שלא כדין ושלא בהסכמה.

זאת ועוד, יובל ואלמוג הם עוברי אורח אשר גילו אחריות אזרחית ונשארו במקום לדווח על האירוע, למרות חששם שמא המשיב יראה אותם. מדובר אפוא במי שגילו ערנות והתמקדו באירוע במשך התרחשותו עד כניסת בני הזוג לבניין תוך מסירת דיווח בזמן אמת למוקד 100. החשיפה לאירוע עורר אצל יובל חשש שהמשיב יבחין בה ולא אינסטינקט לצאת ולסייע לו לטפל בנפגעת. על כל פנים, אין המדובר בדיווח על בסיס מבט חטוף. כפי שניתן ללמוד מהודעותיהם של יובל ואלמוג ומשיחותיהם למוקד 100, בשום שלב לא נצפה כי המשיב חיפש סיוע ולא נצפו ממנו סימני מצוקה הקשורים לדאגה לנפגעת העבירה.

אזכיר כי מדובר במי שיצאו רגע קודם ממונית ולכאורה אם מצבה היה רע בשל אלכוהול ולא כתוצאה מהתנהגות המשיב כלפיה, ניתן היה לצפות שיהא לכך ביטוי בהודעת הנהג ובהתנהגות המשיב במהלך הנסיעה.

הזכרתי את נהג המונית הואיל והליכי החקירה כללו התחקות אחר נהג המונית שהסיע את הנאשם ונפגעת העבירה לביתם, מר יניב דהן (להלן: נהג המונית).

נהג המונית מסר בהודעתו כי אסף מרח' אחי אילת 3 אנשים, זוג עם ילדה ועוד אישה אחת. ראשונה הוריד את האישה ברח' החשמונאים קריית מוצקין ולאחר מכן את בני הזוג והילדה ביוספטל (ראו הודעתו מיום 25.6.23 - מסומנת ש' 25). בהודעתו מסר נהג המונית כי זכור לו שהגבר סייע לזוגתו לצאת מהמונית (שם, ש' 30). כאשר התבקש לתאר כיצד יצאו מהמונית השיב שהגבר ישב לצדו והוא יצא לאחר שהאישה העבירה אליו את הילדה ולאחר מכן היא יצאה מהמונית (שם, ש' 34). נהג המונית שלל משהו חריג וכן כי מאן דהוא שוחח אתו על הנסיבות ומצבם של הנוסעים (שם, ש' 44). עוד העיד כי לא היה עד לאלימות פיזית ואינו יודע אם ננקטה אלימות מילולית הואיל ובני הזוג דיברו רוסית והוא אינו מבין את השפה הרוסית (שם, ש' 47 - 48). בהודעה נוספת שנגבתה מנהג המונית ניתן היה להבין כי התקשורת שלו עם הנוסעים הייתה באמצעות המשיב עם מגבלות שפה אך ללא קשיי תקשורת נוספים הקשורים להשפעת אלכוהול (ראו הודעתו - מסומנת 24).

בחקירותיו התייחס המשיב לכך כי הוא ונפגעת העבירה היו מאוד שיכורים, ובמענה לשאלה מדוע לא ניסה להעיר את נפגעת העבירה בדרכים אחרות השיב: "הייתה סיטואציה שהיא מעולפת והייתה ילדה בוכה וגם אני הייתי שיכור ולא הצלחתי לחשוב על דרך אחרת, היינו מאוד שיכורים" (הודעה מיום 25.6.23 ש' 17).

בהודעתו הראשונה מיום 17.6.23 אמירות שניתן לראותן כהודאה במעשה תקיפה (שם, ש' 10, ש' 54). ועדיין, מצאתי שלא להישען על אמרותיו בהתחשב בנטען מפיו לאחר מכן ובהתחשב בגרסתו הכללית בהודעה הראשונה שמעלים צורך בבירור אמירות אלה בהקשרן. מדובר בחקירה שנוהלה בשפה הרוסית, תורגמה סימולטנית והוקלדה. חקירות המשיב תועדו חזותית ולדעתי בנסיבות נדרש לתמלל את החקירה במלואה אם מתבקש להסתמך על אמרותיו.

מידת שכרותו של המשיב בעת האירוע ניתנת לבירור באמצעות התיעוד הוויזואלי של הודעתו הראשונה, תיעוד מצלמות הגוף של השוטרים שהגיעו לבית בסמוך לקרות האירוע ואמרותיו לגורמי האכיפה ולפקח שהגיעו למקום. ראיות אלה שוללות אפשרות כי המשיב היה שיכור כלוט שאינו מודע למעשיו או מתקשה לשלוט במידתיות תגובותיו. על כל פנים, לשם הכרעה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה כלל האינדיקציות למצבו ההכרתי אינן כאלה שעשויות למתן את דרך ההתייחסות לאופי הכוח שהפעיל המשיב על גופה של נפגעת העבירה ללא קשר לשאלה אם בין מניעיו שולבו גם כוונה "לעודד" את נפגעת העבירה להתעורר ולהביאה חזרה לבית.

כאמור, היותו המשיב רופא מוסיף קושי ליישב את הדעת באשר להתנהגותו, כפי שעדי הראיה דיווחו עליה ולראותה כסיוע רפואי.

על האמור יש להוסיף את הנסיבות שעולות ממצלמות האבטחה באשר להגעה העצמאית של נפגעת העבירה חזרה לבית והתנהגות המשיב כלפיה עם הגעתה למפתן הדלת של ביתם אשר אינם מתיישבים עם דאגה או בהלה בקשר למצבה הבריאותי.

זאת ועוד, בתיק החקירה ישנו מזכר של פקח עירוני, מר סמיון אשר התלווה לכוח המשטרה שהגיע לבית (סומן ל). הפקח דיווח במזכר כי המשיב לא היה שיכור "היה התנהגות טובה ושקטה גם ללא סימני אלימות".

עוד ציין כי המשיב מסר לו "שהאשה שלו כמו שתמיד שתתה הרבה אלכוהול וזה לא בפעם הראשונה. אמר שהם נשואים כבר הרבה זמן ותמיד היא ככה שותה אלכוהול שצריך אחרי זה לסחוב אותה הביתה. כמו בפעם הזה הם הגיעו במונית לביתם והוא היה צריך לקחת גם את אשתו וגם את הבת שלו וגם העגלת ילדה. אז היה לו קשה והוא ניסע למשוך אותה כי הילדה היתה אצלו על הידיים וצעקה אמא תקומי. אמר שהוא הצליח לעלות אותה לדירה הוא אמר לי כאשר יצאו מהמונית היא נפלה והנהג מונית ראה את זה".

מזכר הפקח מאפשר הצצה אפשרית להלך הרוח של הנאשם אשר עשוי להסביר את התנהגותו, כמי שחש מתוסכל וכועס, על נשיאתו בנטל הבאת הילדה לבית ובה בעת התמודדות עם מצבה של נפגעת העבירה. ברי כי בהתחשב במידת ההוכחה הנדרשת בפלילים גם אם לא ניתן יהיה לסמוך על האמור כמניע יחידי או כמניע בכלל להתנהגותו, בוודאי יש במזכר ערך ראייתי לשלילת הלך רוח הכולל דאגה למצבה של נפגעת העבירה ופעולות שנועדו להיטיב אתה.

בתיק החקירה ישנו תיעוד רפואי על שם נפגעת העבירה הכולל סיכום חדר מיון של בית

החולים רמב"ם, דו"ח טיפול כירורג ודו"ח רפואי מטעם מד"א.

דו"ח מד"א לימד כי דווח למד"א על חבלת ראש והקאות. בהגיעם למקום נפגעת העבירה הנפגעת נמצאה שכובה במיטתה לאחר צריכת יתר אלכוהול. בן הזוג מסר להם כי חזרו מאירוע ונפגעת העבירה החלה להקיא במונית ונחבלה בראש בעת שיצאה מהמונית.

בבדיקה, כך צוין בדו"ח מד"א: "בהכרה מלאה, חבלה במצח, המטומה מתחת לעין שמאל ובאף. מדדים חיוניים כמפורט טופס, ללא חיוורון או הזעה, ללא סימני מצוקה נשימתית הנראית לעין. הועברה להמשך בירור וטיפול למלר"ד רמב"ם".

בתיק החקירה ישנה הודעה שנגבתה מחובש מד"א, מר רוזין חדאד (להלן: החובש) ביום 22.6.23, במסגרתה סיפר כי הגיע לבית בעקבות דיווח מהמשטרה על מקרה אלימות. עוד מסר כי נכנס לחדר בו שהתה נפגעת העבירה והבחין בה "שכובה על המיטה עם רגליים למעלה על החלון" (ראו הודעתו - סומנה 19 ש' 2). בהודעתו מסר כי הבחין בחבלת ראש ודימום קל, דם יבש לא פעיל באף. עוד ציין כי שירה החובשת שהתלוותה אליו קיבלה מהמשיב דיווח "שהם היו במסיבה ושחזרו הביתה בירידה מהמונית היא נפלה ונחבלה בראש ולטענתו שהיא גם שתתה מלא והייתה תחת השפעת אלכוהול".

שירה החובשת מסרה הודעה ביום 22.6.23 ובה דיווחה כי הגיעה למקום אחרי הגעת השוטרים ונכחה בעת ששוטר דפק על דלת הבית. לדבריה, בהיותה דוברת רוסית, ביקשו ממנה לשוחח עם המשיב אשר מסר לה ש"היו ביום הולדת של חברים, אשתו שתתה הרבה ולטענתו כבר במונית לא הרגישה טוב והחלה להקיא, הוא אמר שהם עצרו ליד הבית היא לא הצליחה לקום הוא הרים אותה על הכתף ושהיא נפלה" (ראו הודעתה - סומנה 18 ש' 11 - 15).

שירה החובשת מסרה בהודעתה ששוחחה גם עם נפגעת העבירה, אשר מסרה שהכל בסדר אתה, שללה כי הותקפה והעדיפה להיות עם הילדה ולא להתלוות אליהם לבית החולים (שם, ש' 18 - 23). עוד ציינה כי במהלך הובלתה של הנפגעת מביתה לבית החולים הבחינה בשטף דם באף, בעיניים מתחת, במצח שפשוף ונפיחות (שם ש' 6 - 7).

מר יצחק אוחנה, מתנדב מד"א מסר הודעה ביום 23.6.23 ובה תיאר את נסיבות הגעתו לבית בני הזוג, שם פגש בנפגעת העבירה שהקיאה והתלוננה על כאבי ראש וכן הבחין בילדה קטנה מבוהלת (ראו הודעתו - סומנה 21 ש' 9).

ביום 23.6.23 נגבתה הודעה ממתנדב מד"א נוסף, מר איתי מזור אשר מסר כי בהגיעו לכתובת פגש במודיעה שמסרה לו ש"ראתה בחור מכה אישה מטיח אותה על הרצפה הייתה להם ילדה בעגלה שבכתה" (ראו הודעתו - סומנה 20 ש' 2). המתנדב מזור מסר כי נכנס לבניין בלוויית שוטרים ושכנים כיוונו אותם לדירה, בחור פתח להם את הדלת וכאשר נכנס לאחד החדרים פגש ב"בחורה בלונדינית שוכבת על המיטה כאשר מסביבה קיאה, היא כיסתה את הראש, בתשאל מולה דוברת רוסית בלבד לא משתפת פעולה, בנראות נראית עם חבלת ראש קשה באזור המצח המטומה נפוחה" (שם, סייפת ש' 2).

המתנדב מזור מסר בהודעתו כי מצאו להביא את נפגעת העבירה למיון על רקע חשש לזעזוע מוח או אלכוהול בשל כך שהנפגעת המשיכה להקיא (שם ש' 10).

מסיכום חדר המיון עולה כי נפגעת העבירה התקבלה למיון ביום 17.6.23 בשעה 00:54. צוין בסיכום כי דווח ממד"א שנפלה ברחוב ונחבלה בראש, הקיאה בדרך למיון ולא ברור אם איבדה הכרה. בבדיקתה נמצאה בהכרה מלאה ללא סימני מצוקה ובהשפעת אלכוהול.

בירור לגבי חבלות פנימיות גילה כי אין עדות לדימום מוחי או תוך גולגלתי או לשברים (ראו דוח טיפול כירורג).

באשר לחבלות גוף צוין בסיכום חדר המיון כי התגלתה המטומה בצד שמאל של מצח הנפגעת ושחררה לביתה במצב כללי משביע רצון בו ביום.

בתיק ישנם מזכרים מיום 17.6.23 (מסמך נב) ומאוחר ליום האירוע מיום 18.6.23 (מסמך נו), המתעדים חבלות גוף נוספות שלא הוזכרו בכתב האישום, חלקם חבלות שהתפתחו (סימנים כחולים בשני העיניים, בגשר האף, מצח שמאל ומפרק יד שמאל).

המשיב לא הכחיש כי החבלות נגרמו לנפגעת העבירה כתוצאה ממעשיו אך הסביר כי מעשיו נועדו להעיר את נפגעת העבירה (הודעה מיום 25.6.23 ש' 30). עוד השיב כי לא לקח את נפגעת העבירה לבית חולים הואיל והיה במשטרה (הודעה מיום 25.6.23 ש' 36) וגם לא ראה "שום טראומה ממנה שגרמו לי שהיו חשובים לקרוא לאמבולנס אם הייתי רואה הייתי קורה לאמבולנס לטיפול רפואי בגלל שאני רופא" (הודעה מיום 25.6.23 ש' 28).

טענת ב"כ המשיב כי אופי החבלות שנגרמו לנפגעת העבירה לא מתיישב עם תיאור מעשה התקיפה הוא עניין לבירור בהליך העיקרי. גורמי הטיפול מסרו הודעה כולל הרופא שטיפל בנפגעת העבירה במיון וכשם שצוין שהחבלות עשויות להיגרם מנפילה כך לא נשלל שהן עשויות להיגרם מתקיפה.

ילדת בני הזוג נחקרה ביום 17.6.23 באמצעות חוקרת ילדים ובתיק החקירה ישנו את טופס סיכום החקירה ללא דיסק החקירה או תמלול (סומן 23). בנוסף לאמור, עלה מסיכום החקירה כי עדותה של ילדה ילידת 30.12.19 כללה מלל דל ומצומצם ומשום כך לא ניתן היה להעריך את מהימנות עדותה על פי הכלים המקצועיים הנהוגים. עם זאת, עדותה כנלמד מסיכום החקירה כללה הדגמות ספונטניות וכן השיבה לשאלה על מישהו שהרביץ לאמא: "אבא, באגרופ... פעם אחת... (הדגימה אגרופ על הרגל)... לרגל".

אם כן אסכם כי למרות הודעות נפגעת העבירה ותוך מתן הדעת לגרסת המשיב, ישנן בתיק החקירה ראיות שמקימות סיכוי סביר כי המשיב יורשע במיוחס לו באמצעותן.

זאת ועוד טענות המשיב באשר למניעי התנהגותו הן בעלות סבירות נמוכה לקעקוע יסודות עבירת התקיפה "לא כדין" ו"שלא בהסכמה" - וזאת בהתחשב בתיאור האירוע על ידי עדי הראיה.

ברי כי אין באמור אלא קביעות לכאוריות על בסיס ראיות גולמיות, כך שהנטען מפי ב"כ המשיב ניתן לבירור בהליך העיקרי.

נימוקי ההכרעה - עילת מעצר:

12. העבירה שיוחסה למשיב מקימה חזקת מסוכנות, עילה אשר מחוזקת בנסיבות ביצוע העבירה לכאורה.

כפי שצוין, בני הזוג עולים חדשים ומהודעות שנגבו מחבריהם לא ניתן לקבל אינדיקציה ממשית ואובייקטיבית לגבי טיב יחסי בני הזוג. בחומר החקירה אין מידע על הרקע לביצוע העבירות לכאורה הואיל ונפגעת העבירה לא שיתפה פעולה עם חוקריה ומפי המשיב נמסר הסבר "תמים" להתנהגותו האלימה.

מתיק החקירה ניתן ללמוד כי נעשתה בדיקה באשר למאפייניה של נפגעת העבירה וקשרי הקהילה שבני הזוג הספיקו לקשור עד כה. כך, בדיקה במחלקה לשירותים חברתיים העלתה כי אין להם הכרות עם בני הזוג (מסמך סג) ומבית החולים רמב"ם נמסר כי לא נערכה בדיקה נפשית לנפגעת העבירה (מסמך סה).

לאור האמור אין לי אלא לקבוע את עילת המסוכנות על בסיס "היש": חזקת המסוכנות ונסיבות ביצוע העבירה שאינן קלות ומקימות סיכון ומסוכנות כלפי נפגעת העבירה ואי מוגנות של הקטינה הגדלה בביתם.

נימוקי ההכרעה - תסקיר לפני בחינת חלופה למעצר:

13. ב"כ המשיב ביקש להציג חלופה למעצר, אשר הוצגה במסגרת דיוני הארכת מעצרו של המשיב לצורכי חקירה.

עיון בפרוטוקולים קודמים מלמד כי ביום 22.6.23 שמע כב' השופט נווה את עדותם של המפקחים המוצעים חברי בני הזוג פנדורוב. באותו הדיון אף ניתנה רשות לנפגעת העבירה להיות נוכחת.

כב' השופט נווה האריך את מעצרו של המשיב לצרכי חקירה וציין כי לאחר ביצוע פעולות החקירה שנתרו לבצע וגם אם ידרשו פעולות חקירה נוספת על מנת להגיע להחלטה:

"אני ממליץ על מעצר בית מלא בפיקוח חבריו שהתייצבו היום בביהמ"ש והותירו רושם אמין מאוד בעיני ביהמ"ש תוך הפקדה כספית של 2,000 ₪".

אזכיר כי החלטה זו ניתנה בטרם הוגש כתב האישום ולאחר התרשמות בלתי אמצעית של המותב, שאין בידי להתחקות אחר בסיסיה בשל דלות הפרטים שמסרו המפקחים בעדותם במהלך אותו הדיון.

חברי בני הזוג שבילו איתם במהלך היום לפני חזרתם לבית נחקרו במשטרה ומהודעותיהם נלמד כי הופתעו ממעצרו של המשיב וכי נפגעת העבירה מסרה להם שמאשימים את המשיב על חבלות שנגרמו לה מנפילתה כאשר חזרו לבית. אף לא אחד מהם דיווח על המצב הבריאותי של נפגעת העבירה באותו היום כתוצאה משתיית אלכוהול ולא בורר אם מי מהנשים התלוותה לנסיעה במונית.

אבהיר כי איני פוסלת את האפשרות כי המפקחים המוצעים, אשר מסרו גם הודעות במהלך החקירה אך אינם עדי תביעה, יאושרו. עם זאת, אם אדרש להכריע בעניין זה בוודאי אעמוד על עדותם לפניי שוב ואאפשר חקירה נגדית שלהם בכדי להתרשם מהם באופן ישיר ואין בכוונתי להסתמך על קביעות מותב קודם.

14. בעת הזו, התמונה על אודות המשיב יחסי בני הזוג היא חלקית ומצומצמת לנסיבות האירוע המתואר בכתב האישום. יחסי בני הזוג כנלמד מדיווחיהם ממושכים, שניהם העתיקו את מקום מושבם לאחרונה ועודם חווים חבלי קליטה. אין מחלוקת כי קודם לאירוע האישום בני הזוג שתו אלכוהול, במידה זו או אחרת, ושניהם הורים לקטינה רכה אשר נכחה במהלך האירוע.

לדעתי בכדי לשקול חלופה למעצר נדרש להרחיב את הנתונים על אודות המשפחה, המשיב וטיב יחסיו עם נפגעת העבירה. עוד נדרשת בחינה מקצועית של הסיכון הנשקף מהמשיב ומסוכנותו וברור טיב היחסים שלו עם המפקחים המוצעים ויכולתם לשמש גורם מפקח.

לפיכך בטרם אבחן את החלופה המוצעת אני מורה על עריכת תסקיר שיוגש לתיק בהתאם להחלטתי בפרוטוקול הדין מיום 4.7.23.

בהתאם להוראתי באותה ההחלטה, המזכירות מתבקשת להמציא לשירות המבחן גם החלטה זו.

תיק החקירה יושב לידי המבקשת מלשכתי באמצעות המזכירות הפלילית.

ניתנה והודעה היום ט"ו תמוז תשפ"ג, 04/07/2023 במעמד הנוכחים.

פורסמה היום, י"ח תמוז תשפ"ג, 07 יולי 2023, בהעדר הצדדים.